यजमानमरण्यं मृतꣳ हरेयुः। अरण्यायतना ह्यार-
ण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। यत्पर्य्यग्निकृतानुत्सृजेत् ॥ ३ ॥

यज्ञवेशसं कुर्य्यात्। यत् पशूनालभते। तेनैव प-
शूनवरुन्धे। यत्पर्य्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अ-
वरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न यज्ञवेशसं भवति।
न यजमानमरण्यं मृतꣳ हरन्ति। ग्राम्यैः सꣳस्थापय-
ति। एते वै पशवः क्षेमो नाम। सं पितापुत्रावव्वस्य-
तः॥ समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं ग्रामयोर्ग्रामान्तौ
भवतः। नक्षौकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिण आ-
व्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वाजायन्ते ॥ ४ ॥

ऋतवः स्यातामुत्सृजेत्स्यतस्त्रीणि च ॥ अनु० १ ॥

द्वितीयोऽनुवाकः।

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव्वरुन्धीयेति। स
एतानुभयान् पशूनपश्यत्। ग्राम्याꣳश्चारण्याꣳश्च।
तानालभत। तैर्वै स उभौ लोकावव्वारुन्ध। ग्राम्यैरेव
पशुभिरिमं लोकमवारुन्ध। आरण्यैरमुम्। यद्ग्राम्यान्
पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमवरुन्धे। यदारण्यान् ॥
॥ १ ॥